A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2015. március 3.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Állami támogatások — Egy holland település által egy hivatásos labdarúgóklubnak nyújtott támogatás — Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozat — A határozat időpontjában teljes egészében végrehajtott támogatási intézkedés — Elfogadhatóság — Megtámadható aktus”

A T-251/13. sz. ügyben,

a **Gemeente Nijmegen** ([Hollandia], képviselik: H. Janssen és S. van der Heul ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Noë és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Vitesse, a NEC, a Willem II, a MVV, a PSV és a FC Den Bosch holland hivatásos labdarúgókluboknak 2008 és 2011 között nyújtott támogatásokról (SA.33584 állami támogatás [2013/C] [ex 2011/NN]) szóló, 2013. március 6-i C(2013) 1152 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek elnök, I. Labucka (előadó) és V. Kreuschitz bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

1 Különböző panaszokat követően, amelyek szerint számos holland település támogatást nyújtott pénzügyi gondokkal küzdő hivatásos labdarúgókluboknak, az Európai Bizottság 2011. május 27-én és 2011. július 6-án információt kért a Holland Királyságtól. A kérdéseire adott válaszokat 2011. július 26-án és július 28-án, illetve 2011. szeptember 1-jén kapta meg a Bizottság.

* Az eljárás nyelve: holland.

2 A szóban forgó támogatások egyike a több célt szolgáló De Eendracht sportkomplexum megszerzésére vonatkozó jognak a felperes, a Gemeente Nijmegen által 2010. szeptember 28-án történő visszavásárlására (a továbbiakban: visszavásárlási ügylet) vonatkozott. E jogot az említett komplexumra vonatkozó, a felperes és a Nijmegen Eendracht Combinatie (NEC) hivatásos labdarúgóklub közötti bérleti szerződés alapján a NEC-nek biztosították.

3 A Vitesse, a NEC, a Willem II, a MVV, a PSV és a FC Den Bosch holland hivatásos labdarúgókluboknak 2008 és 2011 között nyújtott támogatásokról (SA.33584 állami támogatás [2013/C] [ex 2011/NN]) szóló, 2013. március 6-i C(2013) 1152 végleges határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat) a Bizottság az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (4) bekezdése alkalmazásában többek között a visszavásárlási ügylet tekintetében megindította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást.

4 Az előzetes értékelés elvégzését követően a Bizottság a megtámadott határozatban ideiglenesen megállapította, hogy a visszavásárlási ügylet az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül (lásd a megtámadott határozat 45–50. preambulumbekezdését), és hogy komoly kétség merül fel ezen ügyletnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

Az eljárás és a felek kérelmei

5 A Törvényszék Hivatalához 2013. május 6-án benyújtott keresetlevéllel a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

6 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 7-én benyújtott beadványban a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.

7 A felperes 2013. szeptember 26-án benyújtotta ezen elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeit.

8 2014. május 26-án a Törvényszék felhívta a feleket, hogy tegyék meg a 2013. november 21-i Deutsche Lufthansa ítéletből (C-284/12, EBHT, EU:C:2013:755) és a 2014. április 4-i Flughafen Lübeck végzésből (C-27/13, EU:C:2014:240) a jelen ügyben levonandó következtetésekre vonatkozó észrevételeiket. A felek az előírt határidőn belül válaszoltak.

9 A keresetlevélben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot „annyiban, amennyiben az a NEC-nek [nyújtott] állítólagos állami támogatásra vonatkozik”;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

10 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

11 Az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

12 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a szerint a fél kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a alapján az eljárás a továbbiakban szóbeli, ha a Törvényszék másként nem határoz.

13 A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy az ügy iratai alapján kellő információ áll a rendelkezésére, és úgy dönt, hogy a szóbeli szakaszt nem kell megindítani.

A felek érvei

14 Elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság mindenekelőtt azzal érvel, hogy a megtámadott határozat előzetes vagy tisztán előkészítő jellegű intézkedésnek minősül, és a szóban forgó támogatásra vonatkozó végleges álláspontját a hivatalos vizsgálati eljárást befejező határozatban kell rögzíteni.

15 Ezt követően a Bizottság hangsúlyozza, hogy a megtámadott határozat a jelen ügyben olyan intézkedésre irányul, amelyet teljes egészében végrehajtottak, és így az említett határozat nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy függesszék fel az intézkedés végrehajtását, szemben olyan intézkedéssel, amelynek a végrehajtása még folyamatban van.

16 Hasonlóképpen, a Bizottság szerint a nemzeti bíróságok sem rendelhetik el a szóban forgó támogatás alkalmazásának a felfüggesztését, mivel a támogatást már megadták.

17 A fenti 8. pontban hivatkozott Deutsche Lufthansa ítéletből (EU:C:2013:755) és a fenti 8. pontban hivatkozott Flughafen Lübeck végzésből (EU:C:2014:240) a jelen ügyben levonandó következtetésekkel kapcsolatban a Bizottság lényegében azzal érvel, hogy e határozatok nem döntőek. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint meg kell különböztetni a végrehajtott támogatási intézkedéseket, mint a visszavásárlási ügylet, és azon támogatási intézkedéseket, amelyeknek a végrehajtása folyamatban van. A Bizottság továbbá úgy véli, hogy a kereset elfogadhatósága a nemzeti bíróságok előtt folyamatban lévő olyan ügy fennállásától függ, amely a támogatás végrehajtásának megszüntetésére és a már kifizetett összegek visszafizettetésére irányul, és a Bizottság emlékeztet arra, hogy a támogatás kedvezményezettjének mindig van lehetősége arra, hogy előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel olyan határozatot vitasson, mint a megtámadott határozat.

18 Végül a Bizottság megjegyzi, hogy a kereset elfogadhatóságának elismerése nem összeegyeztethető sem az európai uniós bíróság és a Bizottság közötti hatáskör-megosztási rendszerekkel, sem a Szerződésben előírt jogorvoslati lehetőségekkel, sem pedig a megfelelő igazságszolgáltatásnak és az előtte folyó közigazgatási eljárás szabályszerű lefolytatásának a követelményeivel, mivel az uniós bíróságtól olyan kérdések értékelését kérik, amelyekről a Bizottságnak még nem volt alkalma határozni. Az ilyen kereset érdemi vizsgálata így azzal a következménnyel jár, hogy előrehozza az érdemi vitákat, és a közigazgatási, illetve a bírósági eljárás különböző szakaszainak az összekeverését vonja maga után.

19 A felperes mindenekelőtt úgy véli, hogy a Bizottság állításával ellentétben a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a már végrehajtott intézkedéseket meg kell különböztetni azon intézkedésektől, amelyek végrehajtása folyamatban van.

20 A felperes szerint nem zárható ki, hogy valamely határozat, mint a megtámadott határozat, olyan joghatásokat válthat ki, amelyek megalapozzák az említett határozat ellen irányuló kereset elfogadhatóságát.

21 Ezt követően a felperes azzal érvel, hogy a nemzeti bíróságot köti a Bizottságnak a megtámadott határozatban elfogadott álláspontja. Mivel a Bizottság úgy határozott, hogy hivatalos vizsgálati eljárást indít, a nemzeti bíróság elrendelheti és adott esetben köteles elrendelni a szóban forgó támogatás ideiglenes visszatérítettését. E tekintetben a Bizottság és a nemzeti bíróság értékelése közötti eltérés esetében ez utóbbi nem utasíthatja el a támogatás visszatérítettése iránti kérelmet, hacsak az EUMSZ 267. cikk alapján előzetesen nem terjeszt előzetes döntéshozatalra kérdést a Bíróság elé.

22 A fenti 8. pontban hivatkozott Deutsche Lufthansa ítéletből (EU:C:2013:755) és a fenti 8. pontban hivatkozott Flughafen Lübeck végzésből (EU:C:2014:240) a jelen ügyben levonandó következtetésekkel kapcsolatban a felperes azzal érvel, hogy az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az olyan határozat, mint a megtámadott határozat, feltétlen kötelező hatállyal rendelkezik, ami azt jelenti, hogy a nemzeti bíróságoknak elfogadottnak kell tekinteniük azt, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében előírt felfüggesztési kötelezettség megsértése történt, és az előttük folyamatban lévő eljárások keretében megfelelő intézkedéseket kell hozniuk. A felperes szerint valamely nemzeti bíróság számára többé nem engedélyezett annak az előtte folyamatban lévő eljárás keretében általa történő vizsgálata, hogy az az intézkedés, amelyre tekintettel a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása mellett döntött, állami támogatásnak minősül-e, még ha a Bizottság határozatában elvégzett értékelések előzetes jelleget is öltenek.

23 A felperes továbbá megemlíti, hogy a megtámadott határozat a szóban forgó intézkedés jogszerűségével kapcsolatos komoly kétségre tekintettel negatív következményekkel jár. A felperes szerint az, hogy a nemzeti bíróságok előtt hivatkozni lehet a megtámadott határozatra, és hogy az érinti a NEC üzleti kapcsolatait, az említett határozat joghatásainak minősül, amelyek függetlenek a szóban forgó intézkedés végrehajtása felfüggesztésének a kötelezettségétől.

24 E tekintetben a Bizottság azzal érvel, hogy ezek olyan ténybeli következmények, amelyek nem tekinthetők a felperes jogi helyzetét jelentősen megváltoztató kötelező joghatásoknak.

25 A felperes szerint a szóban forgó intézkedés jogszerűségével kapcsolatos kétség szintén negatív hatással van a jogszerűségnek az önkormányzati törvényben előírt és a könyvelője által elvégzett vizsgálatára. Így, amikor a könyvelő az általa végzett vizsgálat keretében olyan jogszerűtlenség kockázatát fedezi fel, amelyre a felperesnek nincs magyarázata, jelentésében azt meg kell említenie, és így a megtámadott határozat hatásokat vált ki a helyzetére.

26 Végül a felperes úgy véli, hogy a jelen ügyben az állami támogatás fennállására vonatkozó bizottsági értékelésnek az ideiglenes jellege nem befolyásolja a kereset elfogadhatóságát, mivel a határozat önálló joghatásokat vált ki vagy fog kiváltani. A Törvényszéknek főszabály szerint teljes vizsgálatot kell végeznie a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló olyan határozatot illetően, mint a megtámadott határozat. E vizsgálat azonban azon kérdésre korlátozódik, hogy a rendelkezésére álló információkat figyelembe véve a Bizottság jogszerűen ideiglenesen megállapíthatta-e a támogatás, vagy legalábbis komoly kétség fennállását.

A Törvényszék álláspontja

27 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti keresetnek az intézmények által hozott valamennyi olyan jogi aktus vonatkozásában – függetlenül azok jellegétől vagy formájától – nyitva kell állnia, amelyek olyan kötelező joghatások kiváltására irányulnak, amelyek a felperes érdekeit sérthetik jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd: 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EBHT, EU:C:2008:422, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Meg kell továbbá jegyezni, hogy ha olyan jogi aktusokról vagy határozatokról van szó, amelyek kidolgozása több szakaszban, többek között valamely belső eljárás végén történik, csak azok az intézkedések minősülnek megtámadható aktusnak, amelyek ezen eljárás végén véglegesen meghatározzák az intézmény álláspontját, kizárva az olyan közbenső intézkedéseket, amelyeknek célja a végleges határozat előkészítése (lásd: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EBHT, EU:C:1981:264, 10. pont; 1992. december 18-i Cimenteries CBR és társai kontra Bizottság ítélet, T-10/92–T-12/92 és T-15/92, EBHT, EU:T:1992:123, 28. pont; 2005. november 21-i Tramarin kontra Bizottság végzés, T-426/04, EBHT, EU:T:2005:405, 25. pont).

29 A valamely állami támogatás vonatkozásában hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő olyan bizottsági határozattal kapcsolatban, mint a megtámadott határozat, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy ilyen határozat megtámadható jogi aktusnak minősülhet, ha képes önálló joghatások kiváltására (lásd ebben az értelemben: 2001. október 9-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EBHT, a továbbiakban: Tirrenia-ítélet, EU:C:2001:528, 62. és 69. pont; 2013. október 24-i Deutsche Post kontra Bizottság ítélet, C-77/12 P, EU:C:2013:695, 53. pont; 2002. október 23-i Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ítélet, T-346/99–T-348/99, EBHT, EU:T:2002:259, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), vagyis amennyiben az ilyen határozat kellően közvetlen és határozott, jogilag kötelező hatállyal jár azon tagállamra nézve, amely annak címzettje, illetve a szóban forgó támogatási intézkedés kedvezményezettjére vagy kedvezményezettjeire nézve.

30 Ilyen többek között az olyan támogatási intézkedés felfüggesztése tagállamot terhelő kötelezettségének az esete, amelynek végrehajtását bejelentés nélkül kezdték meg, és amelynek végrehajtása a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozat elfogadásának az időpontjában még folyamatban van (lásd ebben az értelemben: Tirrenia-ítélet, fenti 29. pont, EU:C:2001:528, 59. és 62. pont; Deutsche Post kontra Bizottság ítélet, fenti 29. pont, EU:C:2013:695, 52. pont).

31 Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az olyan intézkedés vonatkozásában hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozat, amelynek végrehajtása folyamatban van, és amelyet a Bizottság új támogatásnak minősít, szükségképpen módosítja az érintett intézkedés joghatályát, csakúgy mint azon vállalkozások jogi helyzetét, amelyek az intézkedés kedvezményezettjei, különösen, ami ezen intézkedés végrehajtásának folytatását illeti. Amint az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, és amint a Bizottság végeredményben elismeri, ez a következtetés nemcsak arra az esetre igaz, amikor az érintett tagállam hatóságai azt az intézkedést, amelynek végrehajtása éppen folyamatban van, létező támogatásnak tekintik, hanem arra az esetre is, amikor e hatóságok úgy ítélik meg, hogy az említett intézkedés nem minősül állami támogatásnak (lásd ebben az értelemben: Tirrenia-ítélet, fenti 29. pont, EU:C:2001:528, 57–59. pont; Deutsche Post kontra Bizottság ítélet, fenti 29. pont, EU:C:2013:695, 52. pont; Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 29. pont, EU:T:2002:259, 33. és 34. pont).

32 Egyébiránt megállapításra került, hogy ha a Bizottság egy végrehajtás alatt álló intézkedéssel szemben megindította a hivatalos vizsgálati eljárást, akkor a nemzeti bíróságok kötelesek mindazokat az intézkedéseket meghozni, amelyek az említett intézkedés végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kötelezettség esetleges megsértéséből eredő következmények megállapításához szükségesek.

33 A nemzeti bíróságok e célból úgy határozhatnak, hogy felfüggesztik a vizsgálat alatt álló intézkedés végrehajtását, és elrendelik a már kifizetett összegek visszatéríttetését. Úgy is határozhatnak, hogy ideiglenes intézkedéseket rendelnek el egyrészt az érintett felek érdekeinek, másrészt pedig a hivatalos vizsgálati eljárást megindító bizottsági határozat hatékony érvényesülésének a védelme érdekében (Deutsche Lufthansa ítélet, fenti 8. pont, EU:C:2013:755, 42. és 43. pont).

34 E megállapítások fényében kell meghatározni azt, hogy a szóban forgó intézkedésre irányuló megtámadott határozat kellően közvetlen és határozott, jogilag kötelező hatállyal jár-e a címzett tagállamra, illetve a vizsgálat alatt álló intézkedés kedvezményezettjére vagy kedvezményezettjeire nézve.

35 A jelen ügyben egyrészt azonban meg kell állapítani, hogy a visszavásárlási ügyletet a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában már teljes egészében végrehajtották.

36 Másrészt e határozat nyilvánvalóan egy új, be nem jelentett intézkedésre irányul, amelyről a felperes sosem állította azt, hogy létező támogatásról van szó azon következtetés levonása érdekében, hogy az említett határozat önálló joghatásokat vált ki csupán amiatt, hogy a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást választotta (lásd ebben az értelemben: 1992. június 30-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-312/90, EBHT, EU:C:1992:282, 20–24. pont).

37 Márpedig az olyan intézkedés vonatkozásában hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozattól eltérően, amelynek a végrehajtása folyamatban van, egy teljes egészében végrehajtott intézkedést érintő ilyen jellegű határozat főszabály szerint nem bír önálló joghatásokkal, mivel nem rendelkezik kellően közvetlen és határozott, jogilag kötelező hatállyal a címzett tagállamra és a szóban forgó intézkedés kedvezményezettjére vagy kedvezményezettjeire nézve.

38 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben nem vitatott, hogy a szóban forgó intézkedést nem lehet felfüggeszteni, mivel azt a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában már teljes egészében végrehajtották.

39 Következésképpen, ami a szóban forgó intézkedés felfüggesztését illeti, a megtámadott határozat nem rendelkezhet kellően közvetlen és határozott, jogilag kötelező hatállyal a tagállamra és különösen a nemzeti bíróságokra nézve.

40 Másodszor a tartalma és a hatálya miatt a megtámadott határozat az érintett tagállammal szemben nem keletkeztethet a szóban forgó intézkedéssel nyújtott támogatás visszatérítésére vonatkozó kötelezettséget.

41 Ugyanis mindenekelőtt a 659/1999 rendeletből kitűnik, hogy a Bizottságnak szigorú feltételeknek kell megfelelnie akkor, amikor azt tervezi, hogy az érintett tagállammal szemben elrendeli a támogatás ideiglenes visszatéríttetését.

42 E célból a 659/1999 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése megköveteli, hogy ne legyen kétség az érintett intézkedés támogatás jellege felől, hogy sürgős intézkedésre legyen szükség, valamint hogy fennálljon annak kockázata, hogy egy versenytársat jelentős és helyrehozhatatlan kár ér.

43 E feltételek, amelyeket egy eltérő és a megtámadott határozatétól különböző hatályú határozat elfogadása esetére határoztak meg, jelzik, hogy a címzett tagállam számára nem áll fenn a jogellenesen kifizetett támogatások visszatérítttetésének kizárólag ezen előbbi határozatból eredő általános kötelezettsége.

44 Ezt követően, jóllehet előfordulhat, hogy a nemzeti bíróságnak, amelyhez ilyen értelmű kérelemmel fordultak, el kell rendelnie a szóban forgó támogatás visszatérítttetését attól függetlenül, hogy a szóban forgó intézkedés végrehajtása a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozat elfogadásának az időpontjában folyamatban van-e, vagy sem, ez nem kölcsönözhet az említett határozatnak kellően közvetlen és határozott, jogilag kötelező hatályt.

45 Ugyanis a nemzeti bíróságot terhelő azon kötelezettség, hogy az esetleges támogatási intézkedéssel foglalkozó eljárás során védőintézkedéseket fogadjon el, az ilyen intézkedéseket igazoló feltételek teljesülését követeli meg, vagyis azt, hogy az intézkedés állami támogatásnak való minősítése ne legyen kétséges, hogy a támogatást éppen folyósítsák, vagy folyósították, és ne állapítsanak meg a visszatérítttetést alkalmatlanná tevő, rendkívüli körülményeket (lásd ebben az értelemben: 2010. március 11-i CELF és ministre de la Culture et de la Communication ítélet, C-1/09, EBHT, EU:C:2010:136, 36. pont).

46 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy nem áll fenn a nemzeti bíróságot terhelő, arra irányuló abszolút és feltétlen kötelezettség, hogy automatikusan kövesse a Bizottság előzetes értékelését. Többek között már megállapításra került az, hogy amennyiben a nemzeti bíróság részéről kétely merül fel arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül-e, illetve a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat érvényességével vagy értelmezésével kapcsolatban, akkor egyrészt a Bizottsághoz fordulhat felvilágosításért, másrészt pedig az EUMSZ 267. cikk második és harmadik bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjeszthet vagy köteles terjeszteni a Bíróság elé (Deutsche Lufthansa ítélet, fenti 8. pont, EU:C:2013:755, 44. pont).

47 Végül mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben a felperes egyáltalán nem állította, hogy a nemzeti bíróság előtt keresetet indított volna.

48 Következésképpen, ami a támogatás visszatérítettését illeti, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat nem rendelkezik kellően közvetlen és határozott, jogilag kötelező hatállyal a tagállamra és különösen a nemzeti bíróságokra nézve.

49 Harmadszor nem állapítható meg, hogy a NEC üzleti kapcsolatainak a megváltozása, amely a szóban forgó intézkedés jogszerűségéhez kapcsolódó bizonytalanságból adódik, a megtámadott határozat önálló joghatásainak minősülhet.

50 Ugyanis semmiféle okozati összefüggést nem lehet megállapítani a szóban forgó intézkedés jogszerűségével kapcsolatos kétség és a felperes jogi helyzetének érintettsége között.

51 Egyébiránt a kereskedelmi bizonytalanság és a támogatási intézkedés kedvezményezettje – mint a jelen ügy felperese – helyzetének a többi gazdasági szereplő általi észlelése nem tekinthető kötelező joghatásnak, mivel csupán egyszerű ténybeli következményekről van szó, nem pedig olyan joghatásokról, amelyeknek a kiváltására a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozat irányul (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1981. július 7-i IBM kontra Bizottság végzés, 60/81 R és 190/81 R, EBHT, EU:C:1981:165, 19. pont; 2005. december 1-jei Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-301/03, EBHT, EU:C:2005:727, 30. pont; 2010. május 20-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-258/06, EBHT, EU:T:2010:214, 151. pont).

52 Így a felperes nem állíthatja, hogy a megtámadott határozat kötelező joghatásokat váltott ki oly módon, hogy jogi helyzetének lényeges megváltoztatásával befolyásolta érdekeit.

53 Következésképpen a megtámadott határozatot a jelen ügyben nem lehet megtámadhatónak minősíteni.

54 Ennélfogva a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

55 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül az ez utóbbi részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2) A Törvényszék a Gemeente Nijmegent kötelezi a költségek viselésére.

Luxembourg, 2015. március 3.

E. Coulon
hivatalvezető

M. Prek
elnök